

I samme udvalg førtes noget senere en forhandling, som resulterede i, at folketingets formand sendte statsministeren en skrivelse, dateret 1. juni 1966, hvori udtales:

„På et for nylig i udvalget for forretningsordenen afholdt møde blev der fra flere sider peget på, at det ville være fremmede for udvalgsarbejdet, om de lovforslag, der fremsættes for folketinget, blev ledsaget af mere fyldestgørende bemærkninger, end det sædvanligvis sker.

Det ville i så fald være lettere for udvalgsmedlemmerne allerede ved starten af udvalgsarbejdet at skaffe sig klarhed over, hvilket materiale der ønskedes stillet til rådighed, og hvilke spørgsmål der var grund til at stille til ministrene.

Hvad man ønskede, var først og fremmest, at der i bemærkningerne til et lovforslag blev gjort rede for det kilde-materiale, der havde foreligget ved udarbejdelsen af lovforslaget, herunder henvendelser fra de interesserede parter. Det vigtigste af dette kildemateriale burde tillige optrykkes som bilag til lovforslaget.

Endvidere pegede man på det hensigtsmæssige i, at gældende love eller lovbestemmelser, som der foreslås ændringer i, eller som der henvises til i lovforslaget eller dets bemærkninger, i rimeligt omfang aftrykkes som bilag, så medlemmerne kan have dem ved hånden, også når de arbejder med stoffet uden for Christiansborg.

Da jeg ganske kan tiltræde disse synspunkter, lovede jeg at fremføre dem for statsministeren med anmodning om, at det blev henstillet til fagministrene at have deres opmærksomhed henvendt på sagen og søge det af udvalget for forretningsordenen fremsatte ønske imødekommet i størst mulig udstrækning.“

Denne skrivelse gav anledning til, at statsministeren udsendte et *cirkulære af 16. september 1966 med nye retningslinjer for affattelsen af bemærkninger til lovforslag*. (Cirkulæret er aftrykt i forannævnte beretning fra udvalget for forretningsordenen).

Videre skal nævnes, at udvalget for forretningsordenen